

Bilag til Bet. o. Lovf. om Aktieselskaber.

højere Rente end Nationalbankens Diskonto. Disse Former vil fordyre Banktjenesten og virke generende paa Bankernes Dispositioner, og man kan vistnok sige med Sikkerhed, at ingen Bank kan være tjent med i Regnskabet at skulle offentliggøre disse Pantsætninger, der sætter selv den bedste Bank i et daarligt Lys overfor Offentligheden, der ikke forstaar Bevæggrundene. Man gør opmærksom paa:

at ogsaa Sparekasserne anvender denne Form for midlertidige Laan uden at have Oplysningspligt;

at Bankerne ifl. Banklovforslagets § 11 er pligtige til at have en bestemt Kassebeholdning og ubelaante Værdipapirer, Kreditmidler og lignende, og

at Bankerne staar under Statens Tilsyn og maa aflægge Regnskab efter særlige i Bankloven givne Bestemmelser.

§ 44, sidste Stykke, foreslaas at skulle udgaa.

Som anført i vor Betænkning, Bilag 4 i Folketingsudvalgets Betænkning; mener vi fremdeles, at Stykket, bortset fra Bankerne, for hvilke der gælder særlige Regler, er uheldigt, idet det ingenlunde behøver at være forkasteligt, at et Selskab giver mere end 6 pCt., selv om Reservefonden ikke udgør $\frac{1}{10}$ af Aktiekapitalen. Ved Aktie-Emissioner er det af stor Betydning, at Tegningen forløber glat, saaledes at Aktierne kan handles til pari Kurs eller derover. Vi befrygter, at Bestemmelsen vil virke afsvælgende paa Publikum, saaledes at det vil blive vanskeligt at skaffe den fornødne Kapital og Garanti for Aktietegninger.

§ 50 foreslaas nyt Stykke:

„Uden Bestyrelsens for hvert enkelt Tilfælde givne Samtykke, der vil være at indføre i Bestyrelsesprotokollen, maa et Selskabs Direktører eller Filialbestyrere ikke optage Laan i Selskabet, opnaa Selskabets Garanti for Laan eller indgaa Kautio for Gældsforpligtelser til Selskabet.“

Det hænder ikke sjældent, at Bankerne overraskes ved ved Gennemgang af et Selskabs Debitorer at finde Selskabets Direktør som stor Debitor, uden at Bestyrelsen har været bekendt dermed.

§ 51, 1ste Linie, „og Direktør“ udgaa.

Det synes uheldigt, at Lovgivningsmagten skal bestemme en Direktørs Lønningsvilkaar.

2det Stykke udgaa.

Vi gør opmærksom paa, at det i Regelen ikke paa retfærdig Maade er gør ligt at rekonstruere Værdiansættelser 5 Aar tilbage i Tiden, og finder derfor, at Bestemmelsen vil kunne anvendes paa uretfærdig Maade, saavel overfor Bestyrelse som Direktion. Man ved af Erfaring, hvorledes Pressen og Offentligheden tager paa den